

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 20-05-2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPMAKI
Sagsnr.: 1605382
Dok. nr.: 87599

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 4. maj 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 8 (L 184) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 8:

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor det kan tage op til to år, inden myndighederne træffer beslutning om, hvorvidt en sag om midlertidig autorisationsfratagelse/ virksomhedsindskrænkning skal anlægges ved domstolen, og vil ministeren kommentere forslaget om at sætte grænsen ned til 12 måneder?”

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet bidrag fra Styrelsen for Patientsikkerhed, der har oplyst følgende:

”Der er som udgangspunkt ikke tale om, at det kan tage styrelsen op til to år at træffe beslutningen om, hvorvidt en sag om midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning skal anlægges ved domstolene.

Overordnet set er der tale om sager, der kan være meget forskelligartede blandt andet i forhold til omfang og karakter i øvrigt. Fælles er dog, at styrelsen har fokus på at fremme behandlingen af sagerne mest muligt.

For så vidt angår sager om midlertidig virksomhedsindskrænkning kan bemærkes, at der i disse sager er tale om, at en sundhedsperson på et fagligt område udgør en fare for patientsikkerheden. I forhold til anlæggelse af retssag med henblik på permanent virksomhedsindskrænkning er det et væsentligt element i forhold til vurderingen af, hvor hurtigt der skal indledes en proces med anlæggelse af retssag, om sundhedspersonen har mulighed for at rette op på de faglige mangler, som medfører en fare for patienterne. Der kan fx være tale om, at sundhedspersonen virksomhedsindskrænkes således, at denne i en periode skal arbejde under supervision. I disse tilfælde afventer styrelsen (igen efter en konkret vurdering) resultatet af supervisionsforløbet inden der tages stilling til, om sagen skal oversendes til Kammeradvokaten med henblik på indhentelse af udtalelse fra Retslægerådet og eventuelt efterfølgende anlæggelse af retssag.

En nedsættelse af fristen for sagsanlæg til 12 måneder vil betyde, at sundhedspersonen vil have meget kort tid til at rette op på de faglige mangler, idet der forinden styrelsen kan anlægge sag skal indhentes udtalelse fra Retslægerådet.

For så vidt angår sager om midlertidig autorisationsfratagelse, kan sagerne som nævnt være meget forskelligartede.

I visse tilfælde har styrelsen fx vurderet, at en sundhedsperson er til overhængende fare for patientsikkerheden på grund af faglige mangler, og fordi sundhedspersonen ikke

har overholdt en virksomhedsindskrænkning. I disse sager har styrelsen efter en konkret vurdering i en vis periode afventet, at sundhedspersonen fandt en supervisor, som kunne kontrollere og indestå for sundhedspersonens faglige virksomhed.

I visse tilfælde har styrelsen administrativt frataget en sundhedsperson autorisationen, fordi denne udgør en overhængende fare for patienternes sikkerhed på grund af en (måske) midlertidig mangelfuld sjælstilstand, fx en ubehandlet psykisk lidelse. Hvis sundhedspersonen kan behandles for denne psykiske lidelse og forventeligt blive rask, vil styrelsen efter en konkret vurdering i en periode følge udviklingen i og behandlingen af sygdommen, inden der indledes sag med henblik på permanent autorisationsfratagelse. Herunder benytter styrelsen sig ofte af indhentelse af udtalelse fra sagkyndig blandt andet med henblik på belysning af, om tilstanden er forbigående. Således afventer styrelsen i visse konkrete tilfælde effekten af et iværksat behandlingsforløb i en kortere periode, inden der anlægges sag med henblik på permanent autorisationsfratagelse.

Styrelsen er jf. proportionalitetsprincippet forpligtet til at anvende den mindst muligt indgribende sanktion, hvorved patientsikkerheden kan sikres.

En nedsættelse af fristen for sagsanlæg til 12 måneder vil betyde, at sundhedspersonen vil have meget kort tid til at iværksætte foranstaltninger (fx behandling eller iværksættelse af supervisionsaftale), som gør, at der ikke længere er grundlag for fratagelsen.

Desuden kan styrelsen oplyse, at der forud for anlæggelse af sag skal indhentes erklæring fra Retslægerådet, ligesom sundhedspersonen derefter skal have mulighed for at udtale sig skriftligt eller afgive en mundtlig redegørelse i et møde, hvori også Retslægerådet deltager.

Det er i bemærkningerne forudsat, at det er forventningen, at styrelsen i de fleste tilfælde vil kunne have taget stilling til sagsanlæg i løbet af et år og i langt hovedparten af sagerne i hvert fald senest 18 måneder efter, at afgørelsen om midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning er blevet truffet.

Styrelsen kan oplyse, at styrelsen med henblik på at sikre fremme af behandlingen af sagerne mest muligt er ved at lægge sidste hånd på en intern vejledning om, hvordan sager om midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning skal behandles. I denne forbindelse udarbejdes procedurer og tidshorisonter for anlæggelse af civile retssager med henblik på permanent fratagelse eller permanent virksomhedsindskrænkning.”

Jeg kan henholde mig til det at Styrelsen for Patientsikkerhed oplyste.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Mads Kirkegaard